

udtømmes ved den særlige Behandling, det foreliggende Finanslovsforslag vil blive underkastet. Naar der maatte blive Spørgsmaal om en saadan fuldstændig Opgjørelse, der vilde tilstede en saadan fuldstændig Afregning, saa er det en Selvfølge, at den Omstændighed kommer med i Betragtning, at Kongerigets første opsamlende Overskud af 600,000 Rbd. er blevet beregnet ogsaa som rentebærende for Hertugdømmerne. Det vilde imidlertid være for tidligt deraf at udlede nogen Conclusion om en Prægravation for Kongerigets Vedkommende. I mine Tanker taler ogsaa den Omstændighed for ikke nu at træffe nogen saadan endelig Bestemmelse som den, der er bleven antydet, at, medens det paa Grund af Forholdene i Aar ikke er mig tilladt at meddele Rigsdagen saadanne Udsigter over de tilsvarende finansielle Forhold i Hertugdømmerne, som maatte ønskes, saa ligger det derimod i Sagens Natur, at næste Gang, Rigsdagen træder sammen, vil det trykte Statsbudget for hele Monarchiet foreligge til Afbenyttelse for de Herrer Rigsdagsmænd. Det forekommer mig, at den Indvending, som den ærede fjerde kjøbenhavnse Rigsdagsmand (Nothe) gjorde, at man i tidligere Finanslove gif ud fra den Forudsætning, at Overskuddet skulde indflyde i den fælles Statskasse, netop taler for det, jeg har tilladt mig at fremhæve, nemlig, at ogsaa dette Overskud indflyder i den fælles Statskasse og bliver der, uden at det er muligt at røre derved uden med Rigsdagens Samtykke, men at der endnu ikke bør træffes Bestemmelse, om dette omhandlede Overskud fra sidste Aar skal ene tilhøre Kongeriget eller ikke.

Nothe: Ja, den ærede Finansminister har tildeels indrømmet Rigtigheden af de Bauskeligheder, jeg har fremhævet, forsaavidt han har erkjendt, at, naar et Forslag som det af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds antydede ikke gif igjennem, saa mistede Kongerigets Finanskasse for det følgende Finansaar, altsaa for 1854 og 55, $\frac{2}{5}$ af Renten af den eventuelle Kassebeholdning; men han har derimod ikke opfattet den Hovedindvending, som laa i dette Resultat, at man ikke kan renoncere paa Renten af en vis Capi-

tal under Forhold af en saadan Bestaafenhed som her, uden at der deri tillige ligger en indirecte Anerkjendelse af, at man ogsaa renoncérér paa selve Capitalen. Det forekommer mig netop, at den ærede Finansministers Udtalelse med Hensyn til den tilstedeværende Kassebeholdning bestyrkede dette; thi jeg kan i det Mindste ikke opfatte ham anderledes, end at han meente, at af denne Beholdning maatte virkelig $\frac{2}{5}$ antages at tilkomme Hertugdømmerne og kun $\frac{3}{5}$ Kongeriget, fordi den, saaledes som han udviklede, var opsamlet paa en saadan Maade, at man idetmindste maatte indrømme, at Hertugdømmerne fra tidligere Tider havde bidraget Noget dertil, idet den tildeels var dannet til Forbrug af Reservefondet og andre Capitaler, til hvis Opsamling Hertugdømmerne havde bidraget. Dersom $\frac{2}{5}$ af denne nu tilstedeværende Beholdning skulde paa Grund af, at $\frac{2}{5}$ af Renten er regnet Hertugdømmerne til Indtægt, betragtes som ikke vedkommende Kongeriget, saa maatte det samme Resultat, naar man ikke fik en Bestemmelse af den omhandlede Art, ogsaa gjøres gjældende med Hensyn til den Kassebeholdning, som vilde blive opsamlet i det Finansaar, for hvilket Loven nu er forelagt, og det er Spørgsmaalet med Hensyn til Hovedcapitalen selv, som er langt vigtigere end Spørgsmaalet om, hvem den Rente, der kan indvindes af denne Capital, naar den gjøres frugtbringende, skal tilfalde.

Finansministeren: Ja, jeg maa bede om Undskyldning, fordi jeg maa trætte det høitærede Thing yderligere med denne Sag; men den er af stor Vigtighed, og jeg er derfor nødsaget til at lade ethvert Punkt fremtræde saa noie oplyst som muligt. Jeg har ikke misforstaaet den ærede Rigsdagsmand, men jeg har maaffee forbigaaet derom udtrykkeligt at udtale mig. Jeg kan paa ingen Maade erkjende, at der i den Omstændighed, at der beregnes Hertugdømmerne til gode Renteindtagten med $\frac{2}{5}$ af den for hele Staten fælles Kassebeholdning, skulde ligge en Besøielse til, til Fordeel for Hertugdømmerne, at disponere over selve de $\frac{2}{5}$ af den beholdne Capital (Hør!), og jeg troer vistnok, at det høitærede Thing vilde være meget lidt tjent med, at jeg i denne Henseende skulde være enig med den ærede